

Líggjasar ríma

1.
Gevi nú ljóð og lýði á
meðan eg telji frá søgum
hvat ið hendi í fornu tíð
úti í gomlum døgum

*Tokan lættir
og lundin leikar, for mann
lati váran dans væl falla*

2.
Gangi á gólv so lættliga
og stígi stirðils stev
meðan eg kvøði um gýðingin
og hansar stríð og strev

3.
Profeturin gekk á sandinum
hann lítið sær formáddi
Ákab sat í háseti
hann land og ríki ráddi

4.
Kongurin sat í háseti
hann fólki var ongin frami
Jesabel sat við hansar lið
ein gívvur í kvinnuhami

5.
Við sterkum snildum hevði hon
forfjónað Gud Jehova
hon fekk kong og alt hans fólk
teir avgudar at lova

6.
Og øllum teimum gudsmonnum
lá hon eftir lívi
drap hon teir í stórum tali
bæði við svørði og knívi

7.
Men Líggjas gekk for Ákab fram
tað vágið mundi vera:
Harrin Gud í himmiríki
gav mær boð at bera

8.
Harrin Gud í Himmiríki
so man honum lysta
vegna teg um skamma stund
skal mangur maður tysta!

9.
Himin skal frá hesum degi
ikki lata ein dropa
vegna teg skal mangur maður
ynskja sær ein sopa

10.
At Harrin stendur tær ímót
skal frættast millum manna
turkurin skal vara við
til Harrin mælir annað!

11.
Líggjas gekk úr borgini
hann ræddist lissa lívið
mintist allar felagar
ið dripnir vóru við knívi

12.
Líggjas óttaðist sínum lívi
leingi mundi hann ganga
settist niður í óbygðum
við áarløkin langa

13.
Settist niður við ána Krit
við sínum maga svanga
ravnar bóru honum mat
teir flugu leið so langa

14.
Svartir ravnar flugu sær
hvønn morgun út at hyggja
sleptu teir úr nevinum
tað Líggjas skuldi tyggja

15.
Goymdi Harrin Líggjasi
mangan var hann móður
Ákab kongur leitaði
um land og ríkið óður

16.
Ákab kongur leitaði
um land og ríki óður
Harrin goymdi Líggjasi
so tógvin var tann róður

17.
Tíðin leið og ikki drap
av himlinum ein dropi
áarløkur tornaði
so dýrur var hvør sopi

18.
Tíðin leið og turkurin
nú gekk á triðja ári
einans dropin latin har
var mangt eitt neyðartári

19.
Líggjas sendi boð frá sær
til Ákab kong hin vreiða:
Harrin Gud í himmiríki
gav mær boð at greiða

20.
Teir heidnu prestar savna tær
sum stýra tínum levna
tær og alt títt harkalið
á Karmel fjall vit stevna

21.
Roynast skulu avgudar
ímóti Gudi eina
hvør ið nakað verdur er
ein hólmonga skal greina

22.
Reystur talar Líggjas nú
hann óttast ongan vanda:
Gangið út á Karmel fjall
har orrustan skal standa!

23.
Ákab savnar prestarnar
vildi vinna spælið
tustu út á Karmel fjall
og tað í stórum tali

24.
Fylgdi honum fólkið alt
tey hetta vildu síggja
rárt er tað ið sjáldan er
at gudar fara til víggja

25.
Líggjas talar á fólkið alt
hann skuldi tað forvalta
hvussu leingi ætla tit
á báðar liðir at halta?

26.
Tit fylgi tykkar avgudum
um tað er læran beina
men um Harrin sannur er
tá fylgi honum eina!

27.
Líggjas revsar fólkið alt
hann hugsan teirra sýndi
ongin talaði eitt orð
alt fólkið stóð og bíndi
28.
Líggjas bjóðar prestum av:
nú er ikki at spara
einans tann er sannur Gud
ið okkum nú man svara
29.
Tit savnið við til stóran eld
latið ei møðina rinda
hetta skal verða eitt offurbál
men ikki mugu tit kynda!
30.
Tit takið tykkum ein ungan tarv
drepnið og høggið hann sundur
leggið hann á viðin upp
og biðið um eitt undur!
31.
Hetta skal vera royndarstund
um hvør ið hevur veldið
einans tann er sannur Gud
sum okkum svarar við eldi!
32.
Prestarnir hjá Jesabel
so ógvuliga dundra
hánisliga telja teir
ein mót áttahundrað!
33.
Teir tóku til at ákalla
tann avgud sum teir tøldi
alt frá árla morgunstund
til út ímóti kvøldi
34.
Geltu róp um grøna lund
tí kvirran kendist mein
kundu teir tó líka frægt
tala við ein stein
35.
So rak Líggjas spott á teir:
tit rópið alt tit orka
kanska er hann sovnaður
so dúgliga man hann snorka!
36.
So rak Líggjas spott á teir:
skjótt tað út man berast
ongin inni hjá avgudi
hann farin er at ferðast!
37.
Hvøllari geltu rópini
tí ongin spottið toldi
tóku spjót og hvassan knív
til at skeina holdið
38.
Tóku spjót og hvassan knív
bleikar skygdu eggjar
skóru eftir gomlum siði
blóðið dreiv um leggir
39.
Róp og skríggj ein heilan dag
teir hásir royndu at gala
kvirrir var tann avgudur
hann onki hoyrdist at mæla
40.
Talaði Líggjas gýðingur
sær vendi teimum frá
byggdi altar av steinum tólv
og leggið tarvin á
41.
Gravið veit um altarið
fyri uttan putl
oysið vatn á tarv og við
til veitin hon er full!
42.
Talaði Líggjas gýðingur
so fólkið hoyra man
Harri Gud í Himmiríki
vís nú hvat tú kann!
43.
Harri Gud í Himmiríki
tær úr sessi lætti
so at hetta fólkið veit
hvør ið er tann rætti
44.
Eldur fall av himli tá
so harður var tann hvøkkur
buldur ljós og svidnaroykur
tá var mangur kløkkur
45.
Klettur brustu og jørðin skalv
tá Harrin dómin feldi
fólkið fall til jarðar alt
hann svaraði við eldi!
46.
Hann brendi bæði tarv og við
og prestar mistu mótið
vatnið alt var turkað upp
hann bræddi enntá grótið!
47.
Alt fólkið eftir rommum lá
so mundu munnar mæla:
einans Harrin sannur er
tí nú hann hevur talað!
48.
Prestarnir hjá Jesabel
teir stóðu allir stívir
so er sagt í halgu bók
teir tugdu ikki lívið
49.
Líggjas talar á kongin tá:
einans leikur er eftir
henda skal um skamma stund
av himli regnið dettur!
50.
Tað var um so skamma stund
tá friður var á vali
dróg úr havið grátt og vátt
tað fyrsta grimdarælið
51.
Dvaldu vit í fornu tíð
nú ríman er at enda
sleppa vit nú Líggjasi
og okkum heim vit venda

Jógvan Steintún